

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۲۸

م. اسحاق نگارگر

منطق جنگ یا بی منطقی جنگ

آبر قدرت ها جنگ زمین را به آسمان می برند!

امروز ۲۷ مارچ ۲۰۱۹ صدراعظم هند اعلام کرد که آن کشور دیگر به صف ابر قدرت ها پیوسته است و یکی از ستلایت های خود را در فضا برای تجربه هدف قرار داده و در این کار توفیق یافته است. حالا این آبر قدرت ها کیستند و چه می کنند که دیگران توانایی انجام آنها ندارند؟

امریکا و روسیه هر دو بدین مهارت تکنیکی و نظامی دست یافته بودند که می توانستند ستلایت های مخابراتی یکدیگر را در فضا فلج نموده از کار بیندازند و در صورت نیاز تمام فعالیت های مخابراتی یکدیگر را فلج سازند. امروز شما به مدد ناویگیشن موثر تان در هر جا که می خواهید می روید و این ناویگیشن را ستلایت رهنمایی میکند و بالطبع مخابرات نظامی میان واحد های در جنگ یا اردو با مرکز فرماندهی و قومانده و انتقالات پولی نیز به همین وسیله صورت می گیرد و اگر یک ابر قدرت خواست فعالیت های مخابراتی حریف خود را فلج کند راکتی به سوی ستلایت او فیر و آنها از مدار خارج و یا فلج می سازد و در سیستم مخابراتی رقیب هرج و مرج ایجاد میکند. در سال ۲۰۰۷ بود که چین دامن همت بر کمر زد تا از دو رقیب خویش عقب نماند و او هم بدین تکنالوژی دست یافت و امروز هند نیز از توفیق خود جهان را آگاه ساخت.

بالطبع اکنون کار رقابت تسلیحاتی از زمین به فضا رفته است و رقبای دیگر از قبیل پاکستان؛ ایران؛ کوریای شمالی نیز وارد این کارزار می شوند و تمام عاید ملی خود را وقف این رقابت تازه می کنند. نتیجه این رقابت تسلیحاتی تازه چه می شود؟

■ ۱- مردم زمین علی رغم تراکم ثروت همچنان محروم باقی می مانند و به جای اینکه عواید خود را وقف تعلیم و تربیه و بهبودی و بهروزی اقتصادی مردم کنند در گیر یک رقابت بی ثمر دیگر می شوند تا بار دیگر داستان دیرینه خلع سلاح از سر گرفته شود و ابر قدرت ها چنان امروز تلاش دارند جلو نیمه آبر قدرت ها را بگیرند تا بدین تکنالوژی تازه دسترسی پیدا نکنند و بدین ترتیب جهان را به سوی تشنج های تازه ببرند و نگذارند آب خوش از گلوی انسان بیچاره بگذرد.

■ ۲- چون هیچکس نمیداند که حریفش چه وقت تصمیم می‌گیرد تا راکتی به سوی ستلایت های مخابراتی رقیب خود فیر کند باید هر ابر قدرت هزاران راکت آماده فیر داشته باشد تا راکت حریف را قبل از رسیدن به ستلایت خود قب کند و از کار بیندازد و این خود میلیارد ها دالر مخارج اضافی را ایجاب می‌کند.

■ ۳- اگر احیاناً در این رقابت تسلیحاتی اشتباهی رخ داد که در این تجربه خطرناک به جای ستلایت خود ستلایت دیگری را هدف قرار داد حالا بیا و به اصطلاح کوزه را بگیر و حوض را پُرکن. روزگاری بود که "توماس هاردی" شاعر انگلیس به شیوه بسیار زیبا و عاطفی از منطق عجیب جنگ صحبت می‌کرد. استدلال شاعرانه توماس هاردی گرد این موضوع می‌چرخید که اگر ناشناسی را در یک مسافرخانه کهنه بینی مشروب خود را با او تقسیم میکنی یا با نیم دیناری همراهش کمک میکنی اما همین ناشناس در میدان جنگ به دشمن تو تبدیل می‌شود و تو جاغور تفنگت را به سویی خالی میکنی که اگر پیشدستی نکنی او نیز تفنگش را به سوی تو نشانه گرفته است و ممکن است تو را از پا بیندازد. اما در روزگار ما طیاره بی پیلوت می‌رود و بر گروه های بزرگ مردم بم می‌ریزد و زندگانی شان را می‌گیرد بدون اینکه آنان تفنگی را به سوی پیلوتی نشانه گرفته باشند. یا در مناطق گشت و گذار عمومی بم می‌گذارند و مردم را می‌کشند. یا بدتر از همه اگر مردی یا زنی تصمیم به خودکشی بگیرد هر انسان می‌کوشد به شیوه های مختلف او را از عملش منصرف بسازد ولی در جنگ نام خود کُشی را «استشهاد» می‌گذارند و با صد گونه حيله می‌کوشند انسانی را به انتحار وادارند و مثنی بی گناه را به کام مرگ بفرستند. آیا امروز با این شیوه های تازه کُشتار می‌توانیم همانند "توماس هاردی" از منطق عجیب جنگ صحبت کنیم یا از بی منطقی عجیب جنگ؟ من که در مانده ام! منطق عجیب جنگ یا بی منطقی عجیب جنگ؟؟

یکی پیدا نشد که زخمی بر سینه چاک چاک انسانیت بگذارد هرکس که آمد برای کُشتار سلاح های خود را کُشنده تر ساخت.

اینجا انسانیت همان خورشید تنها گِرداست به قول بیدل:

رفیقِ وحشتِ من غیرِ داغِ دل نمی‌باشد

در این غُربت سرا خورشید تنها گرد را مانم

فاعتبروا یا اولی الابصار نگارگر ۲۷ مارچ ۲۰۱۹ برمنگهم

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می‌توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

منطق جنگ یا بی منطقی جنگ

[I_negargar_manteq_jang_ya_bemanteqi_jang.pdf](#)